

Breu relat d'una de les participants de l'edició anterior del Taller de Creixement Personal:

La mestra de bones paraules

Hi havia una vegada una mestra de bones paraules, aquell matí ens vam conèixer i ens reunírem amb més companyes; va començar parlant d'una aliança, jo no sabia com expressar tot el que ens explicava: compromís, acceptació, sinceritat...

Cada setmana paraules més bones, em va fer buscar un personatge amb qui jo m'identifiqués, caram si el vaig trobar: Agatha Christie. També em va fer pensar "si vols que les coses canviïn, tu també has de canviar".

Un altre dia ens vam reunir totes en aquella taula rodona, feta de roca dura, tan forta com jo volia ser, i ens va donar un foli de paper per construir el nostre vaixell, per aprendre a navegar: el meu és verd, i hi he escrit paraules bones i frases que no vull oblidar.

Ara sé que la vida ens porta a llocs on no volem anar, però també que "sóc mestra del meu destí i capitana de la meva ànima". I em dono permís per ser valenta i per dir NO si no m'interessa.

Un altre dia vam parlar d'exterioritzar els sentiments, les culpes, les creences i aquelles paraules que no m'agradaven les vaig cremar i enterrades estant, oblidades..., pensant en paraules bones.

També m'ha ensenyat a fer un TE, un te fantàstic que em prenc en els moments especials, el prenc quan necessito estar serena, alegre, pacient i valenta.

En el moment en què el meu vaixell es trobi al mig d'una mala mar, només hauré d'agafar el timó i navegar fins arribar a port.

Susana Cambray